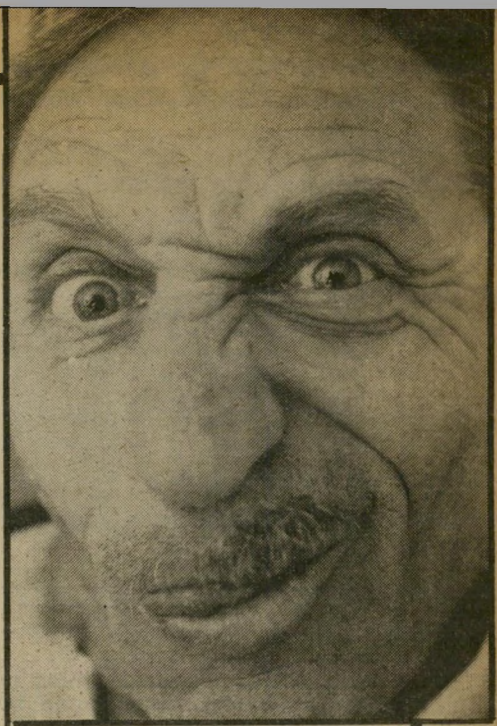

יילד בן 60

תראי איזה טעם יש לך ותראי ביבר, בן ה־60, לרעייתו הצעירה ממנו ב־עשרים שנה. „במי את בחרת ובמי אני בחרתי!“

זהו סוג ההומור המקובל על שאלו ביבר, צעיר ניצחי, שהשבוע חגגו לו חבריו את יום הולדתו ה־60 בתיאטרון החמאם. שאלו ידוע כמלך מספרי הסיפורים. חלקם כתוב בספר שכתב, „עלילות אבו לישי, על סלמח־ניק שעבד עם שאלו במחלקה הערבית, והיה בדווי בנישמתו. לסלמח־ניק הזה היה כלב ששמו לישי. לכן הוא נקרא בשם אבו לישי.“

סיפורים על שאלו מופיעים גם בילקוט הכובים, שם הוא מכונה „עופר“. חלק מספרי שאלו ביבר לא ראו אור מעולם, הם מובאים כאן כלשונם, זו הפעם הראשונה.

על סוסים

ושדים

שאלו איז ג'דל בטבריה, ולמד בבית־ספר כדורי, שהיה חממה חקלאית ופלי־מח־ניקית גם יחד, יחד עם יצחק רבין

הבדחה

שאלו ביבר משתעשע ומעוות את פרצופו לפני המצלמה. הוא אוהב לספר סיפורים מצחיקים ולשעשע את בני שיחו.

בפלמ"ח

כך נראה שאלו ביבר בגיל 18, כשהתגייס לפלמ"ח. בזכות שליטתו בשפה הערבית, מונה למפקד המחלקה הערבית.

בקורסיקה

שאלו ביבר בקורסיקה, שם עסק בשיפוץ אניות והתאמתן למפעילים.

נישואין, 1962 שאלו ביבר מתחתן עם חברתו אורנה, הצעירה ממנו ב־20 שנה. שאלו כיהן אז כראש ענף הווי ובידור. הוא התערב עם חברתה של אורנה, שאמרה לו שאורנה לעולם לא תסתכל עליו, וזכה.

הבנות, 1982 שאלו ביבר ביום הולדתו ה־60, לבוש חולצת מישבצות, סוודר וג'אקט מקורדרוי, בחברת שתיים משלוש בנותיו. יעל בת ה־19, המשרתת בצבא ונמצאת בקיבוץ, ומאחוריה מיכל בת ה־18, בתמונה למטה שאלו ביבר (משמאל) בשנת 1962 במסיבה עם דויד אלער ז"ל, רבקה־לה מהפלמ"ח וסוראמללו הגדולה.

והמשורר חיים גורי. על שובבותו הגדולה כילד הוא מספר: „ליד בית־הספר העממי בטבריה, שבו למדתי, היה מקום שלשם היו באים הערבים כדי למכור את סחורתם ונהגו לקשור את הסוסים. אנחנו, הילדים, היינו מתפלחים מבית־הספר כדי לתלוש לסוסים שיער מהזנב, כדי לעשות מהם חכות לדגים.“

„יום אחד עקב אחרינו מנהל בית־הספר וכשראה אותי מתקרב לסוס צעק: לעזוב מייד את הסוס ולחזור לבית־הספר! היה לי חבל על שיער הסוס, ובעוד המורה תולש לי את האוזן, כשאני תולש את שיער הזנב של הסוס, התעצבן הסוס, נתן בעיטה ברגליו האחוריות. העיף את המניחל למרחק של עשרה מטרים.“

„המנהל חשב שעשיתי לו את זה בי כוונה וסילק אותי מבית הספר.“

או הסיפור הבא: „כשהיינו הולכים, כל תלמידי בית־הספר, להתרחץ בכינרת, הדרך הקצרה לשם הייתה דרך החומה. התלמידים היו סוחדים ללכת בדרך זו, כי בחומה העתיקה של טבריה יש שדים. שאלנו על כך את המורה

